

תפ"ח 49708/10/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 49708-10-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד הסגן נשיאה נ. זלוט'ובר

כבוד השופט י. רוז-לווי

כבוד השופט ש. פרידלנדר

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עזה"ד עינת בלנוו

המאשימה

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עזה"ד זאב ניר

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין, כאשר חל איסור פרסום בגין מזווהה בנסיבות למTELוננט ולגביו הנאשם, לרבות שם, מקום מגוריים, מקום העבודה או כל פרטי אחר שעלול להוביל לזיהויים. איסור הפרסום בגין לנאשם ניתן כדי להגן על המTELוננט, זאת בשל קרבת המשפחה.

השופט י. רוז-לווי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הנסיבות בחלוקת אישום שעניינם עבירות מן במשפחה, אשר ביצעה הנאשם באחיןיתו ילידת 0/1995 בהיותה קטינה (להלן: "הTELוננט"). האירועים התרחשו במשך שנים - החל משנת 2003 (בהתאם המTELוננט כבת 8) ועד לסוף שנת 2009 (כשהיא בת 13).

כמפורט בכתב האישום וכעולה מהכרעת הדין הורשע הנאשם באישומים כמפורט לעיל :

2. ביחס לאיוש הראשון נקבע בהכרעת הדין, כי הנאשם נהג לחת את המTELוננט לדוג עמו באזור עמוד 1

זוקים בהיותה בכיתה ג' או ד'. בשנים מהמקרים הפשיט הנאשם את המתלוונת מבגדיה, הרים אותה על ידו או אחץ בידה והכנסס אותה עימו לים כשהיא עירומה. עוד נקבע, כי באחת הפעם הנאשם אף התחכך באיבר מינה, והכל לשם גירוש סיפוק או ביוזי מיניים.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסכםת החופשית - לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק.

3. **באיושם השני** הורשע הנאשם בכך שביום שבת בביתו של המתלוונת עת הייתה המתלוונת בכיתה ו', הנאשם סובב את המתלוונת אשר שכבה לצדו והשכיב אותה מעליו כשפניה מופנאות אל פניו, ליטף את שבנה מעל הבגדים, אחץ במוותניה תוך שהוא מתחכר בה ומתנשף, וזאת לשם גירוש, סיפוק או ביוזי מיניים. תוך כדי שאל הנאשם את המתלוונת בת כמה היא, אם יש לה חבר, ואם היא יודעת מה עושים עם חבר.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסכםת החופשית - לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק;

4. **באיושם השלישי** הורשע הנאשם באירוע שהתרחש במהלך שנת 2008 (כאשר המתלוונת הייתה בת 13). המתלוונת יונה בסלון אצל סבתה, אך למחמת בבוקר התעוררה המתלוונת בחדרו של הנאשם בעוד היא אינה יודעת כיצד הגיעו לשם. הנאשם שכב לצדיה כשידיו מונחת על מפשעתה מתחת למכנסיה, נגע בחזה של המתלוונת, נגע בישבנה מתחת למכנסיה תוך שהוא מתנשף בחזקה. הנאשם אף מישר את פניה של המתלוונת אליו, קירב את פניה וניסה לנשק אותה. אז המתלוונת קמה ויוצאה מן החדר.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסכםת החופשית - לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק;

5. **באיושם הרביעי** הורשע הנאשם בכך, שכאשר הייתה המתלוונת בת 13 ואו 14, עת ישבה המתלוונת על ספה בבית סבתה וצפתה בטלוויזיה, הנאשם הגיע, התישב לידה והתכסה יחד עם המתלוונת בשמייה. בעודם יושבים על הספה הנאשם הכנסס את ידו מתחת למכנסיה, החל לנגע בבטנה התחתוכנה של המתלוונת, פתח את כפתור מכנסיה, הכנסס את ידו לתוך מכנסיה ונגע באיבר מינה של המתלוונת. לאחר מכן הנאשם החדר את אצבעותיו לתוך איבר מינה של המתלוונת. הנאשם פתח אף את מכנסיו, חשף את איבר מינו, אחץ בידה של המתלוונת והניח את ידה על איבר מינו החשוף. המתלוונת ניסתה למשוך את ידו, אך הנאשם אחץ בידה בכוח ובכך גרם למתלוונת לבצע בו מעשה מגונה. לבסוף הצלחה המתלוונת למשוך את ידה, זהה לצד השני של הספה והלכה לרוחץ את ידה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסכםת החופשית - לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק ; עבירה של גרם מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסכםת החופשית - לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) סעיף 350 לחוק; ועבירת מין במשפחה (איןוס), של קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסכםת

החופשית - לפי סעיף 351(א), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק;

.6. **באיושם החמישי** הורשע הנאשם בכך שבסוף שנת 2009 או בתחילת שנת 2010, עת הייתה המתוונת בחדרו של אחיו הנאשם, נכנס הנאשם לחדר וסגר את הדלת. הנאשם התישב ליד המתוונת על המיטה ונגע במתוונת בחזה מעל הבגדים, פתח את מכנסיה, הכנס את ידו לתוך מכנסיה נגע בישבנה וניסה לנשק אותה על שפתה לשם גירוש, סיפוק או ביוזי מיניים. המתוונת התרחקה מה הנאשם, הנאשם קם פתח את הדלת ומתוונת יצא מהחדר.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסתמכתה החופשית - לפי סעיף 351(ג)(2), בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק.

ראיות וטיעוני המאשימה לעונש

.7. המאשימה הטענה, כי הנאשם פעל לסייע צרכי תוך התעלמות מהפגיעה במתוונת ורגשותיה. אשר לנזק ציון, כי המתוונת אינה מתגוררת בארץ וכן לא ניתן היה לעורר תשkie' נפגע בעניינה. עם זאת על הנזק שנגרם למתוונת הן מבחינה نفسית והן בפן המשפחת ניתן ללמוד מן העדויות שהובאו בפני בית המשפט. עוד צינה ב"כ המאשימה כי הנאשם פגע באוטונומיה של המתוונת על גופה, פרטיאתה וצניעותה, הזכות לכבוד, חירותה של המתוונת והשמירה על שלונות נפש, וכן פגע בערך של אמון הקטינים במביברים הקרובים אליהם. לעומת זאת, הטענה מטענה, פגיעה הנאשם בערכים אלו היא חמורה שכן הוא ביצע את המעשים לאורך שנים ובהזדמנויות רבות. הפגיעה חמורה עוד יותר כאשר הפגע הינו בן משפחה המופקד על הגנתו של הקטן. המאשימה ביקשה להציג כי בגין עבירה זו נקבע עונש מינימום בהתאם לסעיף 355 לחוק העונשין ובמקרה זה אין נסיבות המצדיקות חריגת מעונש זה לקולא. על כן עותרת המאשימה למתחם עונש שבין 8 ל- 11 שנות מאסר.

.8. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם לטעם המאשימה יש להתחשב בכך שה הנאשם נעדר עבר פלילי, אך יש לתת לכך משקל מוגבל נוכח רצף המעשים החמורים שביצעו הנאשם במשך שנים. עוד יש להתחשב בגזירות העונש בכר שנקבע כי רמת מסוכנותו של הנאשם בינונית. המאשימה הוסיפה, כי אין ליתן משקל לחילוף הזמן נוכח הייחודיות שבביצוע עבירות מין בתוך המשפחה והקשי' בחשיפת האירועים. מסיבה זו קבע החוקן תקופות התיישנות מיוחדות לעבירות מסווג זה.

.9. אשר לעדי האופי הוסיפה, כי העדים שהובאו על ידי הנאשם הם המשך ישיר להתנהלות המשפחה במהלך המשפט אשר בחזרו לצד הנאשם והציגו את המתוונת כבעייתית. באשר לאחות המתוונת הסבירה כי התמזל מזלחה והוא זכתה לצד הטוב של הנאשם כי הוא לא בחר בה כקרובן וכן אין ממשמעות לכך שבזה דוקא הוא לא פגע.

הערכת המסתוכנות

.10. בעניינו של הנאשם, הוגשה הערכת מסוכנות. בהתרומות הקלינית צוין כי שיתוף הפעולה של הנאשם היה מוגבל, מחושב מניפולטיבי ולא אמיתי. הנאשם עסוק בעצמו, בצריכיו וקורבונו, נוקשה, ולאורן הבדיקה אף גער בבודקת באשר לאופן הבדיקה ולמי עליה להאמין, כאשר התרומות הבודקת שלא ברור

היה עד כמה דבריו אמינים. הודגש כי הוא מכחיש באופן גורף את מעשיו, מתיחס בביטול לטענות נגדו, ובועל תפיסה עצמית קורבנית. בסופו של דבר הוערכה מסוכנותו כבינונית, תוך ציון הגורמים שעל בסיסם נקבעה הערכה זו. ביחס לגורמים סטטיסטיים צוין, כי מדובר במתלוננת שהיא בת משפחתי; לא ידוע על שימוש באלכוהול או בסמים; וכן העובדה שהנאשם שמר על רצף התעסוקתי. כאשר גורמים אלו אינם מגבירים את המסכנות המינית. ביחס לגיל הנאשם (כבן 42) צוין כי על אף שבילו של הנאשם אמרור להפחית את המסכנות, הגיל אינו מהוות פקטורי חד ממשעי כאשר מדובר על פגיעה בקטינים.

מנגד, קיימים גורמים סטטיסטיים המגבירים את מסוכנותו של הנאשם - בכר שחלק מן העבירות בוצעו בנסיבות ציבוריים בנסיבות אנשיים נוספים, בוצעו מעשים שונים במהלך הפגעה, וכן העובדה שלא ניתן לקשר זוגי משמעותי במשך השנים.

אשר לפקטורים הדינמיים המגבירים את מסוכנותו של הנאשם צוין, כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו; אינו מגלת הבנה לגורמים שהובילו אותו לביצוע המעשים; צוין כי הפסיכולוגיה של הפגעה מעלה חשד לקיומה של סטייה מינית פדופילית ומשיכת הבפילית; הנאשם אינו מגלת אמפתיה כלפי הקורבן ואינו מגלת תובנה לצורך בטיפול, ולכך מתווספת התחושה המשפחתי, בדומה לנאים, את המעשים.

ראיות וטעוני הנאשם לעונש

11. ב"כ הנאשם פירט את נסיבות האישיות של הנאשם - בן 42, ללא עבר פלילי, וכי אין כי הוא נמצא בשנה الأخيرة בקשר זוגי. הנאשם בוגר 12 שנים לימוד, בעל תואר ראשון במסלול המעבדה הרפואית ובעל שירות צבאי מלא.

ב"כ הנאשם הדגיש, כי הנאשם מכבד את הכרעת הדין שניתנה, אך טוען לחפותו. ב"כ הנאשם טען, כי ארבעה אישומים מתוך חמישה הם בגין עבירות של מעשה מגונה השיעיכים לרף הלא גבוה, שכן הנאשם לא הפעיל אלימות פיזית או איום כלפי המתלוננת. אף באישום הרבייע בו הורשע הנאשם בעבירה איןום מדובר בהחדרת אצבועות ללא אלימות פיזית או איום.

הוא הוסיף, כי אכן קיימן עונש מינימום בעבירות בהן הורשע הנאשם, אך בית המשפט רשאי לקבוע שעונש מינימום כולל או חלקו יהיה על תנאי.

12. אשר למתחם העונש, צוין ב"כ הנאשם, כי הוא סבור שיש לקבוע מתחם אחד מאחר ומדובר באותו הדמויות, מעשים דומים ואין להם זמן מוגדר. לדידו על המתחם לעמוד בין ל- 4 שנים מס'ר.

13. הסניגור ציין כי בגיןת העונש יש להתחשב בעברו הנקוי של הנאשם; הזמן הרוב שחלף מביצוע המעשים (13 שנים מביצוע העבירה הראשונה ו- 7 שנים מביצוע העבירה الأخيرة). אשר להערכת המסכנות העיר, כי הכחשתו של הנאשם את המעשים לאחר הכרעת הדין תורמת משמעותית לקביעת שמסוכנותו היא בינונית, ולאחר כל הכחשה זו היא הייתה הופכת לנמוכה. אף הזמן הרוב ש עבר בין מעשה למעשה תורמת להפחיתה ברמת המסכנות.

14. עוד הדגיש את העדויות שהובאו בפני בית המשפט על אופיו הטוב של הנאשם וביקש להזכיר את עדותה של אחינית הנאשם, קצינה בצה"ל, שהעדיה כי הנאשם היה עבורה מצפן מוסרי, כי הייתה יצאת

איתו לטוילים, היה משמש כשמרטף שלו, והוא רואה בו דמות מחנכת ואוהב אדם. הוא ביקש להסביר, כי העדים שהעידו לא ביקשו להשחרר את שמה של המתלוונת והעידו מדם ליבם מהמקום ומהאפן בו חוו את המתלוונת, כאשר אין מחלוקת כי היו למתלוונת בעיות רבות בחיה.

ביחס לפסקה שהובאה על ידי המאשימה טען, כי היא מחמירה ונינה תואמת את רמת הענישה הנוהגת.

15. הנאשם פנה אל בית המשפט וצין, כי הוא מבין שישלם על כך שהוא מתבצע בעמדותיו וטוען לחפותו, וכי הוא נראה כגоляת ליד המתלוונת וקל להאמין לה ולא לו, אשר צווק חמס. הוא הדגיש כי הוא חף מפשע ושבית המשפט עומד להכניס אדם חף מפשע לכלא.

16. במסגרת הראיות לעונש נשמעו ארבעה עדיו אופי, שכולם שבחו את הנאשם. כך העידה אח'יניתו של הנאשם - אח'ות המתלוונת המשמשת כiom כחוקרת ביחיד להב במשטרת. היא העידה כי הנאשם היה דמות חינוכית וחשובה עבורה והוא מילא את החלל שהותירה ההורם בשל הקשיים שהיו בבית. עוד הוסיףה כי היא זוקפת לזכותו את העובדה שוטרת ואת אהבתה למולדת ישראל.

17. כמו כן העיד אח'ין של הנאשם המשמש כiom כסוכן ביטוח. לדבריו, הנאשם היה שומר עליהם המון והיה מסייע לו רבות בלימודים, לטענתו סימן את לימודיו בזכותו. גם כiom הוא עוזר לו בבית.

18. עוד העידה בת זוגו של הנאשם בתקופה האחרונה, המשמשת כמורה מחנכת בבית ספר יסודי. היא ספרה כי הנאשם אדם מדיינים, איש שיחה, משתמש לה ככ��ף חמה, נותן לה רוגע ושקט. היא שמעה מחברה בינהו הנאשם הורשע והיה לה קשה להכיל את זה, אבל היא סומכת עליו ומאמינה לו.

19. חבר ילדות של הנאשם ושכנו העיד, כי הנאשם הוא אדם כן אשר סייע לו רבות, פיזית וככללית, כאשר נזק לכר. הנאשם אמן בעל אופי חזק, ובכך יש להסביר את התנהגותו של הנאשם בפני השופטים כשהוא לא בוכה באולם ולא צווק לשמיים, וכי הנסיבות היא נר לרגלי הנאשם.

דין

20. הנאשם הורשע בביצוע שורה של עבירות מן אשר בוצעו באח'יניתו- המתלוונת, החל מהייתה בת 8 ועד גיל 13 לערך. בטרם נפנה לקביעת מתחם העונש ההולם יש לקבוע האם מסכת האירועים בה הורשע הנאשם המתפרקת על פני חמישה אישומים מהווים אירוע אחד או מספר אירועים. סעיף 40(ג)(א) קובע "הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(ג)(א) לאיירוע כלו, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע".

21. במקרה זה אף שמדובר בנסיבות אשר נפרשו על פני כמה שנים, עדין מדובר במסכת עברינית אחת אותה ביצע הנאשם כלפי קרובן אחד - המתלוונת, אשר מהוות אירוע אחד ומכאן יש לקבוע מתחם עונש כולל לכל המעשים בהם הורשע הנאשם [ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבאו, ישראל (פורסם בנבאו, 29.10.2014); ע"פ 1074/14 **מנשieur מישיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבאו, 8.2.2015)].

קבעת מתחם העונש הולם

.22 הנאשם ביצע במתלוננת למשך תקופה ארוכה עבירות מין וכל זאת תוך ניצול מצוקת המתלוננת, המצב המשפטי הלא פשוט בบיתה, ומעמדו במשפחה כדוד אהוב ואחוד, אשר המתלוננת בטחה והאמינה בו. מעשי של הנאשם נעשו באופן שיטתי תוך ניצול הדמנויות שנקרו בדרך לפגוע במתלוננת וזאת במקומות שהיו בטוחים עבורה, כמו ביתה ובית סבתה, או לפחות כך היו אמורים להיות.

.23 רבות דבר על חומרתן של עבירות מין בייחוד כאשר הן מבוצעות בתוך המשפחה:

"בית-משפט זה דין לא אחת בפרשיות רבות וקשות של ביצוע עבירות-מין בקטינים, בתוך המשפחה שבהן ניכר ניצול של הקרבה הפיזית, המשפחתית והנפשית בין מבצע העבירה לבין קורבנותיו. הפגיעה שמסבota עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להזקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעתם. יפים לעניין זה הדברים שכתבה השופטת ע' ארבל בע"פ 6990/07 פלוני ב' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.2008):

'על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להזכיר מיללים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמיימות, האמון, חוסר האונים ואי יכולת להתנגד באופן ממשותי למאפיינים פעמים מהשיפת המעשים, קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצלם השוטף בנסיבות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף בנסיבות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מkeitת הטעם לחרמתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטראחס ברתאי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שענינם לשקוף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיוכן. על העונש לשקוף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתייע לעבריין שענינו נידון ולציבור העבריים בכוח'".

[ע"פ 1605/13 פלוני ב' מדינת ישראל, פסקה 20 (פורסם בנובו, 27.08.2014); ראו גם ע"פ 3848/16 פלוני ב' מדינת ישראל, פסקה 6 (פורסם בנובו, 21.2.2017).]

.24 קביעת מתחם העונש הולם תעשה אף בהתאם למידת פגיעת הנאשם בערכים החברתיים עליהם אנו כחברה מצוים להגן.

הנאשם במעשי אלו פגע באוטונומיה גופה של המתלוננת, בכבודה, בביטחוןנה, בפרטיותה, וב贊יעותה זכותה להתרפות וצמיחה תקיןות. הפגיעה בערכים אלו הינה קשה כפלים כאשר היא מבוצעת בקטינה החל מגיל העיר, ועל ידי מי שאמון מבחינתה על שמירה והגנה עליה, כמו שמייצג מבחינתה את עולם המבוגרים בכלל, ובפרט זה הקשור לתא המשפחה המורחב. הנאשם אף פגע בביטחוןנה של המתלוננת ובזכותם של קטינים לביטחון והגנה, כאשר מיקומן של החלק הארי של הפגיעה, בתוככי בית סבתה וביתה היא, מעטים אל הפגיעה. שכן מקומות אלו היו אמורים להיות מקום מבטחים עבור המתלוננת, וממקום מבטחים הפכו להיות זירה לביצוע פגיעות מיניות בה. בראיות המתלוננת, בני המשפחה האחרים כשלו מלהגן עליה, דבר המעצים את עצמת וטווח הפגיעה.

מעבר לכך הנאשם פגע בתא המשפטי של המתלוננת, ביחסות השיקות המשפחתית שלה אשר כל המשפחה הוסטה בעידודה נגדה, וכך אף אימה של המתלוננת אשר הפניה לה עורף ותמכה בנאשם, באופן

שהמתלוננת נותרה כמעט לבדה.

.25 בחינת נסיבות מעשי של הנאשם ואופיים מעלה, כי מעשי של הנאשם היו מתוכנים וכי הוא פועל בטקטייה מוחשبة היטב, בה ניצל הזדמנויות שנקרו בדרך כדי לפגוע במתלוננת אשר סמהה עליו כדויה, ולא בחל בביצוע מעשה העבירה החמור יותר - אינוסה של המתלוננת, מתחת לשמייה בבית סבתה, כאשר הסבתא נמצא באותו החדר.

.26 מעשי של הנאשם מתואפינים בניצול של מעמדו במשפחה כדוד אהוב ומוערך לשם הפגיעה בה (נסיבה הבאה בגדיר סעיף 40ט(11) לחוק העונשין), וכן בניסיון להשתיק את המתלוננת, בכך שלאחר שהتلוננה בפני בני משפחתה על מעשי, הוציא להם כסף כביכול עבור טיפול למתלוננת, וזאת בתנאי שלא ת תלונן במשטרת. הנאשם לא בחל בהשמצת המתלוננת ובהתלת דופי חמור בה, יכולה אף מהערכות המסתוכנות, והכל תוך גיוס בני המשפחה כנגודה. מעשי של הנאשם בוצעו תוך ניצול פגיעותה של המתלוננת וכוח הקשיים הרבים שחוותה בילדותה, וכן על רקע בעיות משפחתיות שונות. על כן כפי שציינו בהכרעת הדין, אין משמעות לטענת בא כוחו, כי הוא לא פגע מינית באחייניות אחרות, שכן המתלוננת שימשה כמטרה "נוחה" עבורי. עוד נזכר כי מדובר בנסיבות אשר החלו עוד בזאת המתלוננת בת 8 בלבד, ואלו מתפרטים על פני מספר שנים, דבר המוסיף נופך של חומרה לאמור.

מנגד, יש לציין כי הנאשם לרוב לא פעל באלימות וכוח כמעט במקורה בו אחז בידה בחזקה והניח על איבר מינו (אישום רביעי).

.27 בעניינה של המתלוננת לא הוגש תסוקיר נפגע עבירה בשל כך שהמתלוננת מתגוררת בחו"ל. עם זאת, מעבר לכך שניתן לשער את הנזק אשר נגרם למתלוננת הקרוב עבירות מין בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות וחומרתן, הרי הפגיעה בה והנזק שנגרם לה, עלתה שוב ושוב במהלך העדויות שנשמעו בפניו. כך המתלוננת העידה על התוצאות הקשות ועל פגיעת הנאשם בה, מעבר לפגיעות המיניות. המתלוננת סיירה כי ידעה שאף אחד ממשפחותה לא יאמין לה ולכנ שמרה את הדברים לעצמה תקופה ארוכה (ראו: פרו' מיום 14.9.2014, עמ' 66). כמו כן עולה מעדות בני משפחתה ומשפחהו של הנאשם, הניכור שחוותה המתלוננת מהם, הפניה העורף על ידי רוב בני המשפחה (פרט לאחיה ואביה), וחוסר האמון שהפגינה אמה (אחות הנאשם) כלפי והיעדר תמיכה ממנה, לאחר חשיפת הפרשה.

מן האמור למדנו על הנזק והמחיר הקשה ששילמה המתלוננת רק בשל כך שחשפה את המקורה והחליטה להתלונן במשטרת נגד הנאשם. ניתן ללמידה על הנזק שנגרם למתלוננת אף מעדותו של ד"ר ערד, הפסיכולוג אשר טיפול במתלוננת, עדות אחיה של המתלוננת וכן מעדותה של או' אצלה התגוררה המתלוננת, אשר העידו אודות מצבה הנפשי הקשה של המתלוננת ועל התוצאות הקשות שלה מכך שחילק מבני משפחתה הפנו לה עורף [והכל כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין (ראה לדוגמא עמ' 23-17)].

.28 בהקשר זה יפים דברים שנאמרו בע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 11:(6.7.2015)

"האינטראס הציבורי מחיב כי עונשת עבריני המין תבטא את מידת הסלידה של החברה מעשייהם הנפשיים, תמנע הישנותם ותרתיע אחרים מביצוע עבירות אלו (ע"פ 6802/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 7 (6.1.2015)). האינטראס הציבורי מתחזק שעה שביצוע עבירות המין מופנה כלפי קטינום וקטינות, וזאת בשל הפטונציאלי ההרטני של

עמוד 7

השפעת עבירות אלו על מי שזוהותם האישית והמיןית טרם התעצבה. עמד על כך בבית משפט זה (השופט ס' ג'ובראן) בע"פ 10/2012 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (18.7.2012)

"**אומנם עבירות מין מסיבות נזק, פיזי ונפשי, לכל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגין צער יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עלמה הפנימי של הנפגעת**" (ההדגשות אינן במקורו - י.ר.ל.)

29. עם זאת, לא נעלמה מעיננו העובדה שאין לזרוף את מלא הנזק שנגרם למתלוונת אך למשיו של הנאשם, שכן אלו מצטרפים לקשיים שחוווה המתלוונת במישורים אחרים, והתמודדותם נוספת ולא קלות שעברו על המתלוונת במהלך חייה.

30. בטרם יקבע מתחם העונש יש ליתן את הדעת לכך שבгин העבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק עונש מזערי לפיו: "**לא יפחח עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאוთה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשוו, להקל בעונשו**" (סעיף 355 לחוק העונשין).

במקרה זה הנאשם הורשע בשורה של עבירות מין במשפחה, כאשר העבירה החמורה ביותר בה הנאשם הורשע היא עבירת האינוס, שהעונש העונש המירבי בגין עבירה זו הוא 20 שנות מאסר, והעונש המינימאלי הינו 5 שנות מאסר, אשר לפחות חלקן יש לרצות במאסר בפועל. בתיקון 113 לחוק העונשין לא נקבע היחס שבין העונש המזערני לקביעת המתחם. עם זאת צוין כי הוא בעל השפעה על מתחם העונש ההולם:

"**בית משפט זה עמד בעבר על כך שעונש המינימום הוא בבחינת אינדיקטיה לחומרה שימושת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מחמת ביצועה, ומ██ך, ראוי שתתיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם**" [ע"פ 15/4876 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报), פיסקה 31-32 (03.12.2015)].

אשר למידת השפעה נקבע כי תחתיתו של המתחם תהיה נמוכה מתחת לرف שנקבע בעונש מזערני רק מטעמים מיוחדים שיירשוו, כאשר מתחם העונש ההולם יקבע ביחס למאסר בפועל שכן "... העונשים המזערניים מהווים מدد לחשיבותו של הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו, ועל כן יש לתת להם משקל בכורה בקביעת מתחם העונש ההולם. רק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעמים מיוחדים להקל עם הרף התיכון של המתחם, יהיה ראוי לסתות מהעונש המזערני" [ע"פ 14/207 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报), פיסקה 1.2.2015]. (ראו: ע"פ 16/1079 מדינת ישראל נ' יניב נחמן (פורסם ב公报), פיסקה 18 (01.08.2016)).

31. להלן נסקור את פסיקתו של בית המשפט העליון במרקם דומים, ובין היתר נתיחס אף לפסקין דין אשר הובילו על ידי הצדדים, כאשר קיים בפסקה טווח רחב של עונשה, שכן העונשה נקבעת על פי נסיבותיו הספציפיות של מעשה העבירה:

א. בע"פ 15/8317 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 29.9.2016) - בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 6 שנות מאסר אשר הושטו על המערער שהורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בביצוע מעשים מגנים בביתו הבכור ובቤירה של הדחה בחקירה. באותו עניין המערער, אביה של המתלוונת ביצע בה מעשים מגנים בכוח - נגע בחזה מתחת לחולצתה; מצץ את פטמותיה; הפסיק בכוח את חצאיתה ותחתוניה והחדיר את אצבעותיו לשפת אייר מינה; חיכר את אייר מינו בישבנה; המערער אף בקש מן

המתלוננת לגעת באיבר מינו. מקרה זה דומה לעניינו כי חס לאופי המעשים. עם זאת בעניינו הורשע הנאשם בעבירות אינוס לאחר שהחדר אצבעותיו לאיבר מינו של המתלוננת פעם אחת, ואילו שם דבר מקרים רבים, אם כי שם מדובר על מעשה מגונה בהחדרת אצבעות לשפטו איבר מינו תוך שימוש בכוח. כמו כן בנגדו לעניינו בפסק דין זה הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון עניין המהווה נסיבה מוקלה לעניין העונש, במיוחד כשמדבר בעבירות מיוחדת מין במשפחה.

ב. בע"פ 4846/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.6.2014) - אישר בית המשפט העליון, עונש מאסר בפועל של חמיש שנים לumarur שהורשע לאחר ניהול הוכחות. מדובר על מקרה בו אב חורג ביצע מעשים מגונים בבעתו החורגת ונגע בחזה, הניח את ידה של המתלוננת על איבר מינו ובקש ממנו לשפשף, נגע באיבריה האינטימיים מתחת לבגדים אך ללא החדרת אצבעות. משמע שם מדובר בעשיים מגונים ולא בעבירות אינוס, כפי שבעניינו, אם כי שם מעשי של המערער חוזרו על עצמו בתדרות רבה של מספר פעמים בשבוע.

ג. ע"פ 9447/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.2.2014) - בית המשפט העליון דחה את הערעור הן על הכרעת הדיון והן על גזר הדיון בו הושטו על המערער (לאחר ניהול הוכחות) 4 שנות מאסר לאחר שהורשע בתשע עבירות של מעשה מגונה בבעת משפחה קטינה כבת 17 כאשר נשך למATALONNT לא הסכמתה, נגע בחזה ובאיבר מינה, נצמד אליה, הניח את ידה על איבר מינו ובאחד המקרים ניסה להחדר את אצבעו לאיבר מינה. מקרה זה הינו פחות חמור מעניינו הן בשל כך שמדובר בעשיים מגונים בלבד ואילו בעניינו הורשע הנאשם אף בעבירות אינוס, וכן בשל גילו של המתלוננת שם כבת 17 ואילו בעניינו העשיים התחילו כשהמתלוננת הייתה כבת 8.

ד. בע"פ 7606/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.2.2013) הושטו על המערער 42 חודשים מאסר בפועל לאחר ניהול הוכחות. המערער שהיה בן זוגה של אם המתלוננת, נהג להפשיט את המתלוננת (בת 12.5), נגע בגופה, בבטנה, בגבה, בחזה ובאיבר מינה וכן שכב מעל המתלוננת כשהוא בחתונו והתחכך באיבר מינה החשוף. במספר הزادנויות החדר שתיים מאצבעותיו בכוח לאיבר מינה ובפעם אחרת ליקק את איבר מינה, אם כי שם היה מדובר בעשיים שנעשו בזמן מצומצם של חודשים ובקטינה בת 12.5, ואילו בעניינו העשיים החלו כשהמתלוננת הייתה בת 8 בלבד.

ה. ע"פ 3619/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.9.2015) - הורשע המערער בביצוע מעשיים מגונים ואיינוס לאחר שליקק את איבר מינה של ננדתו בת ה- 5 במספר הزادנויות; חיכך את איבר מינו באיבר מינה או חיכך את אצבעותיו באיבר מינה במועד אחר החדר את לשונו לאיבר מינה של המתלוננת. בית המשפט העליון חמיר את עונשו מ- 7.5 שנות מאסר ל- 9 שנות מאסר בפועל.

32. בע"פ 9069/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.9.2016) אליו הפנה ב"כ הנאשם - דבר במרקחה בו בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המערער על 25 חודשים מאסר לאחר שזה זוכה חלק מהאישומים של עבירותimin החרומות בהן הושם שbowzen בבעתו החורגת, כאשר בית המשפט זיכה אותו מאיושם נוסף, ועל כן הקל בעונש, וכך אשר שם מדובר באופי מוגבל של מעשי שהתרטט בנסיבות בלבד.

33. **לאור כל המקובל, ולאחר שבדקנו את מכלול נסיבותו של המקרה שבפניינו, ובהתחשב**

בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהoga ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאנו כי מתחם העונש ההולם הינו בין 5 שנות מאסר ל- 8 שנות מאסר.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

.34. בגזרת העונש בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבות אשר אין קשרות בביצוע העבירה. בעניין זה נתנו דעתנו לכך שהנאשם שירת בצבא שירות משמעותי, נעדר עבר פלילי עם כי, כאשר מדובר בעבירות ממושכות שנפרנסו על פניו מספר שנים, יש ליתן להיעדר עבר פלילי משקל נמוך יותר. עוד נתנו משקל לעדויות של בני משפחה, בת זוגו וחבר ילדות, בדבר אופיו הטוב.

.35. כמו כן, התחשבנו בחילוף הזמן מעט ביצוע העבירות, כאשר העבירות באישום הראשון בוצעו עוד בשנת 2003 והסתימו בהתאם להכרעת הדין באישום האחרון בתחילת שנת 2010. עם זאת אף משיקול זה יש להסתיג מעט בשל הקושי, עליו העידה המתлонנת, לחשוף את הפגיעה - קושי מוכר בעבירות מסווג זה, שאף מועצם כshedomer בעבירות מין במשפחה, ولكن לרוב פרשיות אלו נחשפות זמן רב לאחר ביצוען.

.36. נדגש כי בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין - כפירתו של הנאשם והעובדת שנייה הוכחות לא תשמש לחובתו בגזרת הדין וכן עניין זה לא יזקף לחובתו. עם זאת, אין הוא זכאי להתחשבות כמעט שהודה בתחילת המשפט, הביע חרטה וחסר זמן שיפוטי יקר וועוגמת נשפך הרבה מן המתлонנת, אשר העידה בבית המשפט ועמדה בחקירה נגדית קשה (ראו: ע"פ 7211/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.12.2015)]. בית המשפט העליון אף התייחס לאחרונה לשיקול זה במסגרת השיקולים לקביעת העונש הרاءו בתוך המתחם בע"פ 1183/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.2.2017):

"המערער כפר בכל האישומים שיוחסו לו וניהל הליך ההוכחות מלא וארון, בו נאלצה המתلونנת להעיד ולתאר בהרחבה את כל אשר ביצע בה המערער וחויבו סשה "הזקן".... המערער לא קיבל אחריות למעשה, לא גילה בשום שלב של המשפט כל אמפתיה כלפי המתлонנת, לא הביע כל חרטה וצער או סליחה (כפי שעשה חברו סשה) וניהל את משפטו מא' ועד ת', ללא כל התחשבות במતلونנת, בכך שאילץ אותה לעמוד על דוכן העדים, להעיד ולתאר על כל מעלוינו הקשיים בה. לכל הפחות, יכול היה המערער להביע בפני המתлонנת חרטה על מעשיו".

.37. בנוסף, בקביעת העונש בתוך המתחם יש להתחשב בהרטעתו האישית של הנאשם לבלי בצע מעשים דומים (סעיף 40 לחוק). מחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות אשר ניתן לאחר שכלל כל הפקטורים הרלוונטיים עולה, כי הנאשם אף בני משפחתו אינם מודעים כלל למסוכנות המינית הטמונה בו - מסוכנות אשר הוערכה כבינונית. עוד ציון שם כי מחקרים מלמדים כי הכחשה בקרב עבריני גלו עריות מהוות גורם המעליה מסוכנות. יודגש, כי אין בידיינו לקבל את טענת הגנה לפיה הערכת המסוכנות הושפעה בעיקר מכחשתו של הנאשם את ביצוע המעשים בהם הורשע. שכן מקרה הערכת המסוכנות מלמד שעורכת חווות הדעת המקיפה, התחשבה בגורמים רבים ובין היתר התרשמה ביחס ל��וי אישיותו של הנאשם; האופן בו בוצעו המעשים - חלקים בנסיבות אנשיים נוספים לעיטים במקומות ציבוריים; גילו של הנאשם; העובדה שהנאשם לא ניהל קשר זוגי משמעותי; העובדה שהנאשם נמנע באופן מניפולטיבי ומכוון לחשוף תכנים רלוונטיים; אופי הקורבן, ה近距离 המשפחתי ויחסו אליה; וחשד לסתיה פדופילית ומשיכת הבפיילת.

.38 בגזרת העונש שקלנו אף את הרתעת הרבאים (סעיף 40ז לחוק) מפני ביצוע עבירות בגין קלינים. שכן למקרה הצעיר, עבירות המין בכלל ובבניה משפחה בפרט, הין נגע קשה, במיוחד מכוונות נגד קלינים חסרי הגנה, ועל בית המשפט להאבק בעבירות אלו, על ידי השחת עונשים הולמים.

ונoch כל המקובל, לאחר שקלנו את טיעוני הצדדים, את מכלול נסיבות העניין ואת השיקולים לקובלא ולחומרה, אנו גוזרים על הנואשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7 שנים בגין ימי מעצר מיום 13.10.2013 עד 19.11.2013.

ב. מאסר מותנה של 18 חודשים וה坦אי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא עבר עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירה בגין שהוא פשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך של 100,000 ₪. הפיצוי יועבר על פי פרטיהם שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 יום.

ניתן היום, א' אדר תשע"ז, 27 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

**נתן זלוטובר, שופט אב"ד יעל רז לוי, שופטת
סגן נשיאת**